

Gud bekräftar det Aronitiska prästerskapet

Vid flera tillfällen vänder sig folket mot Aron och att endast han och hans ättlingar skall få fungera som präster. Vid varje tillfälle bekräftar Gud mycket tydligt - sitt gudomliga val av prästerskap

Koras, Datans och Abirams uppror. (4 Mos 16)

Omfattningen

1. Och Kora, son till Jishar, son till Kehat, son till Levi, samt Datan och Abiram, Eliabs söner, och On, Pelets son, av Rubens söner, dessa togo till sig folk
2. och gjorde uppror emot Mose; och dem följde två hundra femtio män av Israels barn, hövdingar i menigheten, ombud i folkförsamlingen, ansedda män. (4 Mos 16:1-2)

Anklagelsen

3. Och de församlade sig emot Mose och Aron och sade till dem: »Nu må det vara nog. Hela menigheten är ju helig, alla äro det, och HERREN är mitt ibland dem; varför upphäven I eder då över HERRENS församling?» (4 Mos 16:3)

Mose reaktion

4. När Mose hörde detta, föll han ned på sitt ansikte.
5. Sedan talade han till Kora och hela hans hop och sade: »I morgon skall HERREN göra kunnigt vem som hör honom till, och vem som är den helige åt vilken han giver tillträde till sig. Och den han utväljer, honom skall han giva tillträde till sig. (4 Mos 16:4-5)

Vad göra

6. Gören nu på detta sätt: tagen edra fyrfat, du Kora och hela din hop,
7. och läggen eld i dem och strön rökelse på dem inför HERRENS ansikte i morgon; den man som HERREN då utväljer, han är den helige. Ja, nu må det vara nog, I Levi söner.» (4 Mos 16:6-7)

Kora och de andra upproriska var alltså leviter som nog fick tjänstgöra vid tabernaklet, men inte som präster.

Upprorets egentliga orsak - de står efter prästadömet

8. Ytterligare sade Mose till Kora: Hören nu, I Levi söner.
9. Är det eder icke nog att Israels Gud har avskilt eder från Israels menighet och givit eder tillträde till sig, så att I fån förrätta tjänsten i HERRENS tabernakel och stå inför menigheten och betjäna den?
10. Åt dig, och åt alla dina bröder, Levi söner, jämte dig, har han givit tillträde till sig; och nu står I också efter prästadömet!
11. Därför, tagen eder till vara, du och hela din hop, I som haven rotat eder samman mot HERREN -- ty vad är Aron, att I knorren mot honom?»
12. Och Mose sände och lät kalla till sig Datan och Abiram, Eliabs söner. Men de sade: »vi komma icke.
13. Är det icke nog att du har fört oss hitupp ur ett land som flöt av mjölk och honung (*i deras förmörkade sinnen hade Egypten förvandlats från fängelse till paradys*), för att låta oss dö i öknen? Vill du nu ock upphäva dig till herre över oss?
14. Ingalunda har du fört oss in i ett land som flyter av mjölk och honung, eller givit oss åkrar och vingårdar till arvedel. Eller tror du att du kan sticka ut ögonen på dessa människor? Nej, vi komma icke.»
15. Då blev Mose mycket vred och sade till HERREN: »Se icke till deras offergåva. Icke så mycket som en enda åsna har jag tagit av dem, och ingen av dem har jag gjort något ont.»
16. Och Mose sade till Kora: »Du och hela din hop mån inställa eder inför HERRENS ansikte i morgon, du själv och de, så ock Aron.
17. Och var och en av eder må taga sitt fyrfat och lägga rökelse därpå, och sedan bära sitt fyrfat fram inför HERRENS ansikte, två hundra femtio fyrfat; du själv och Aron mån ock taga var sitt fyrfat.»
18. Och de togo var och en sitt fyrfat och lade eld därpå och strödde rökelse därpå, och ställde sig vid ingången till uppenbarelsetältet; och Mose och Aron likaså. (4 Mos 16:8-18)

Herrens härlighet visar sig

19. Och Kora församlade mot dem hela menigheten vid ingången till uppenbarelsetältet. Då visade sig HERRENS härlighet för hela menigheten. (4 Mos 16:19)

Guds domslut

20. och HERREN talade till Mose och Aron och sade:
21. »Skiljen eder från denna menighet, så skall jag i ett ögonblick

förgöra dem.» (4 Mos 16:20-21)

Mose och Arons förbön och Guds gensvar

22. Då föllo de ned på sina ansikten och sade: »O Gud, du Gud som råder över allt köotts anda, skall du förtörnas på hela menigheten, därför att en enda man syndar?» (jfr Jesu förbön)
23. Då talade HERREN till Mose och sade:
24. »Tala till menigheten och säg: Dragen eder bort ifrån platsen runt omkring Koras, Datans och Abirams lägerställe.»
25. Och Mose stod upp och gick till Datan och Abiram, och de äldste i Israel följde honom.
26. Och han talade till menigheten och sade: »Viken bort ifrån dessa ogudaktiga människors tält, och kommen icke vid något som tillhör dem, på det att I icke mån förgås genom alla deras synder.» (4 Mos 16:22-26)

Domen

27. Då drogo de sig bort ifrån platsen runt omkring Koras, Datans och Abirams lägerställe; men Datan och Abiram hade gått ut och ställt sig vid ingången till sina tält med sina hustrur och barn, både stora och små.
28. Och Mose sade: »Därav skolen I förnimma att det är HERREN som har sänt mig för att göra alla dessa gärningar, och att jag icke har handlat efter eget tycke:
29. om dessa dö på samma sätt som andra människor dö, eller drabbas av hemsökelse på samma sätt som andra människor, så har HERREN icke sänt mig;
30. men om HERREN här låter något alldeles nytt ske, i det att marken öppnar sin mun och uppslukar dem med allt vad de hava, så att de levande fara ned i dödsriket, då skolen I därav veta att dessa människor hava föraktat HERREN.»
31. Och just som han hade slutat att tala allt detta, rämnade marken under dem,
32. och jorden öppnade sin mun och uppslukade dem och deras hus och allt Koras folk och alla deras ägodelar;
33. och de foro levande ned i dödsriket, de med allt vad de hade, och jorden övertäckte dem, och så utrotades de ur församlingen.
34. Och hela Israel, som stod runt omkring dem, flydde vid deras rop, ty de fruktade att bliva uppslukade av jorden.
35. Men eld gick ut från HERREN och förtärde de två hundra femtio männen som hade burit fram rökelse.*(jfr vad som hände när Israels folk vände sig mot Honom som var större än Mose - Jesus. ca 2 miljoner människor dödades av Romerska trupper)*
36. Och HERREN talade till Mose och sade:

37. »Säg till Eleasar, prästen Arons son, att han skall taga fyrfaten ut ur branden, men kasta ut elden i dem långt bort,
38. ty de hava blivit heliga. Och dessa fyrfat -- de mäns som genom sin synd förverkade sina liv -- dem skall man hamra ut till plåtar för att därmed överdraga altaret; ty de hava varit framburna inför HERRENS ansikte och hava därigenom blivit heliga. Och de skola så vara ett tecken för Israels barn.»
39. Då tog prästen Eleasar kopparfyrfaten som de uppbrända männen hade burit fram, och man hamrade ut dem för att därmed överdraga altaret,
40. till en påminnelse för Israels barn att ingen främmande, ingen som icke vore av Arons säd, måtte träda fram för att antända rökelse inför HERRENS ansikte, på det att det icke skulle gå honom såsom det gick Kora och hans hop: allt i enlighet med vad HERREN hade sagt honom genom Mose. (4 Mos 16:27-40)

Folket anklagar Mose och Aron för upprorsmakarnas död - och döms

Anklagelsen

41. Men dagen därefter knorrade Israels barns hela menighet emot Mose och Aron och sade: »Det är I som haven dödat HERRENS folk.»
42. Då nu menigheten församlade sig emot Mose och Aron, vände dessa sig mot uppenbarelsetältet och fingo då se molnskyn övertäcka det; och HERRENS härlighet visade sig.
43. Då gingo Mose och Aron fram inför uppenbarelsetältet. (4 Mos 16:41-43)

Guds dom

44. Och HERREN talade till Mose och sade:
45. »Gån bort ifrån denna menighet, så skall jag i ett ögonblick förgöra dem.» (4 Mos 16:44-45a)

Mose och Arons försoningshandling

Då föllo de ned på sina ansikten.

46. Och Mose sade till Aron: »Tag ditt fyrfat och lägg eld från altaret därpå och strö rökelse därpå, och bär det så med hast bort till menigheten och bringa försoning för dem; ty förtörnelse har gått ut från HERRENS ansikte, och hemsökelsen har begynt.»
47. Då tog Aron det som Mose hade tillsagt honom och skyndade mitt in i församlingen, och se, hemsökelsen hade redan begynt ibland

folket, men han lade rökelsen på och bragte försoning för folket. (4 Mos 16:45b-47)

Hemsökelsen upphör

48. När han så stod mellan de döda och de levande, upphörde hemsökelsen.
49. Men de som hade omkommit genom hemsökelsen utgjorde fjorton tusen sju hundra, förutom dem som hade omkommit för Koras skull.
50. Sedan vände Aron tillbaka till Mose vid uppenbarelsetältets ingång; och hemsökelsen hade upphört. (4 Mos 16:48-50)

Arons stav grönskar (4 Mos 17)

Gud bekräftar på nytt, för tredje gången, Arons specifika ställning som Guds präst

1. Och HERREN talade till Mose och sade:
2. »Tala till Israels barn, och tag av dem, av alla som bland dem äro hövdingar för stamfamiljer, en stav för var stamfamilj, tillsammans tolv stavar. Vars och ens namn skall du skriva på hans stav.
3. Och Arons namn skall du skriva på Levi stav; ty huvudmannen för denna stams familjer skall hava sin särskilda stav.
4. Sedan skall du lägga in dem i uppenbarelsetältet framför vittnesbördet, där jag uppenbarar mig för eder.
5. Då skall ske att den man som jag utväljer, hans stav skall grönska. Och så skall jag göra slut på Israels barns knorrande, så att jag slipper höra huru de knorra mot eder.»
6. Och Mose talade till Israels barn, och hövdingarna för deras stamfamiljer gävo honom alla var och en sin stav, tillsammans tolv stavar; och Arons stav var med bland deras stavar.
7. Och Mose lade stavarne inför HERRENS ansikte i vittnesbördets tält.
8. När nu Mose dagen därefter gick in i vittnesbördets tält, se, då grönskade Arons stav, som var där för Levi hus, den hade knoppar och utslagna blommor och mogna mandlar.
9. Och Mose bar alla stavarne ut från HERRENS ansikte till alla Israels barn; och de sågo på dem och togo var och en sin stav.
10. Och HERREN sade till Mose: »Lägg Arons stav tillbaka framför vittnesbördet, för att den där må förvaras såsom ett tecken för de gensträviga; så skall du göra en ände på deras knorrande, så att jag slipper höra det, på det att de icke må dö.» (4 Mos 17:1-10)